

Славчо.

Не рачихмы да вы приближимъ, отъ страхъ да не бы да вы пресечемъ редътъ на мыслигъ ви.

Грабчо.

Рекохъ да ви кажа това да не бы да ся измамите та да претълкувате работигъ, и да си въобразите, на примѣръ, чи азъ приказвахъ самъ на себе си, като чи сжщійтъ ужъ да съмъ ималъ, или да имамъ хилядо лиры.

Славчо.

Ный, тате, не ся бръкамы никакъ въ ваш'тъ работы.

Грабчо.

Хилядо лиры! дано да ги имахъ, чада злощастны!

Славчо.

Азъ мысля чи . . .

Грабчо.

Колко добръ щѣше да е!

Далка.

Тѣ сж, тате, работы . . .

Грабчо.

Да знаяхте каква нужда имамъ отъ тѣхъ!

Славчо.

Чини ми ся чи . . .

Грабчо.

Колко работы щѣхъ да оправя . . . влѣтыйтъ.

Далка.

Вый сте . . .